

Nikdy nezapomeň

Jan Nedvěd

1. Nikdy nezapomeň, lásko má, na nic,
co jsem ti dnešní noci na lůžku řekl
Denně opakuj si doslova šeptem mé vyznání
Ještě bude jich, lásko, časem tisíc
Tak jak bouří kdesi nad břehy řek
Ale žádná už tě, lásko má, nikdy tak nezraní

2. Až tě povijánem rozmarných nocí
najdou síly, co má v ramenou muž
Ještě se chvíli budeš všeho, co přijde, trochu bát
Jenom ať ten, kdo se nad tvým tělem skloní
A komu dovolíš slíbat růž
Ať tě neskonale upřimně miluje, ať je muž

R: Otevři své nepoznané ruce a podej na lístku mi nahý svět
A řekni každému pak, koho tu potkáš, že jsem byl první
Otevři své tak čisté srdce a dotkni se mě, budu se chvět
A do podivných kladívek času mně, sebou strhni

3. Jsi teď má, já možná čísi Vždyť ani nevím ještě, co bylo, v
idě
Tam za zatačkou svítila stáj, já viděl jsem tam kůzle
A na vrcholcích zalitých sluncem Kdosi tu po krajině kráčel
dál
To já se s tebou na Výskytné, lásko, miloval tak dlouze

R:

4. = 1.